

யാത്ര

6

YAATHRA - 6

കവിതയുടെ കാൻ ദിനമു

Poetry Journal

കുറക്കിരോമ്
കിൻനുമ്
കിരുട്ടുക്കുണ്ണേയേ

வாசகர் கவனத்திற்கு,

யாத்ரா - 7, டிஸ்பர் நடுப்பகுதியில் வெளிரவள்ளதால் இவ்விதம் குறித்த உங்கள் கருத்துக்களையும் படைப்புக்களையும் தாழ்த்துக்கால் அனுப்புமாறு அன்பாய்க் கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

யாத்ரா கிடைக்குமிடங்கள்

இஸ்லாமிக் புக் ஹவுஸ்

77, தெமடகோட் ரோட், கொழும்பு - 9

பூபாலசீங்கம் புக் டிப்போ

340, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு - 11

மில்லேனீயம் புக் லெண்ட்

37/14, வொக்கேஷால் லேன், கொழும்பு - 2

ஹாதி புக் டிப்போ

79, தெமடகோட் ரோட், கொழும்பு - 9

எஸ்.எம்.பி.கொம்யுனிகேஷன்

பிரதான வீதி, ஒட்டமாவடி

அறிவு நூல் நிலையம்

ஏறாவுஞ்

சக்தி நூல் நிலையம்

மட்டக்களப்பு

நூரி புத்தகசாலை

காத்தான்குடி

மீதியா வேர்ல்ட்

பி.எம். ரோட், ஒலுவீல்

கோல் மாஸ்டர் கொம்யுனிகேஷன்

எம்.பி.சி.எஸ்.வீதி

ஒட்டமாவடி

மணத்தையோ மகாந்தங்களையோ
 கொண்டு வருவதாயில்லை இந்தக் காற்று
 பொழுவதாயில்லை மேகங்கள்
 வெளிச்சம் வர விழுவதாயில்லை
 வாய்விட்டுச் சிரிப்பதாயில்லை
 மனத்திறந்து பேசுவதாயில்லை யாரும்
 தாய்பால் போவும் இனிமையானதொரு
 தாவாட்டுப் பாடலேனும் விழுவதாயில்லை காதல்
 நல்ல செய்தியொன்றைத் தந்துவிட்டு
 நகருவதாயில்லை நாட்கள்
 நிவஷுதான் வரவில்லையென்றால்
 தூரகைகளாவது தரிசனத் தரக்கூடாதா
 செய்தித்தான் பக்கமொன்றின் கீழ் மூஸயில்
 அநாதாவாய்க் கிடக்கும் கவிதையொன்றைப் போவ
 கவாரசியமற்றுப் போய்க் கிடக்கிறது வாழ்க்கை!

- மூல்லா

யாத்ரா

கவிதைகளுக்கான காலாண்டிதழ்
 ஜூஸ் - செப்டம்பர் - 2001
 தனிச்சுற்றுக்கு மாத்திரம் - Private Circulation Only

மரணக் கரங்கள்

ஷட்டமாலுடி அறபாத்

உனக்கென்ன

சட்டமியற்றக் கைகள் உயர்த்தவாய்
இருக்கின்ற சட்டங்களோ இறுக்கமாயுள்ள
இக்கணத்தில்
இன்னுமின்னும் குரல்வளையை நெரிக்கும்
உன் கைதாக்கல்

நீ வீயர்க்காமல் பயணிக்க

தளீர் ஊர்தீயண்டு
வானிலும் பறந்தேகுவாய்
தங்குமிடம், வாகனம், பெற்றோல்
டலீபோன், போனசென
உன் பை நிரம்பும் எம் வரிப்பணத்தில்

உன் மெய்காக்கப் படையுமண்டு

ஏவலரும் இன்னும் சீல அடியானும் உனக்குண்டு
உன் குழந்தைகளோ கடல் தாண்டி அறிவுண்ணும்

உனக்கென்ன குறையுண்டு தலைவா

இரவீரவாய் வீலையூர

நீ உயர்த்தும் கரங்கள்

உனக்கு வாக்குப் போட்ட

எம் கழுத்தையல்லோ நெரிக்கிறது

பயங்கரக் கனவு கண்டு
 அஸரி விழித்தேன்
 நாக்கு உள்ந்து
 அண்ணத்தில் ஓட்டிக் கொண்டது
 பின்னிரவுக் குளிரிலும்
 வியர்த்துக் கொட்டியது
 பயங்கரக் கனவுதான்
 இரண்டு அரக்கர்கள்
 இருவரின் தலைகளும் வானத்துக்கப்பால்
 இருவரின் கால்களும் பாதாளத்துக்குக் கீழ்
 குரும் முகத்தில் தெரிக்க
 என் இளம் காதலியை
 இழுத்துக் கொண்டிருந்தனர்
 இவர் எனக்கு என்றான் ஒருவன்
 இல்லை எனக்கு என்றான் மற்றவன்
 அவள் விழிகள் பிதுங்கி
 கண்ணர் சிந்தனை
 கைகள் பியந்துவிடும் போல்
 குருதி சிந்தற்று
 இல்லை அவளை விடுங்கள்
 விட்டு விடுங்கள்
 அவள் எனக்குரியவள் என்று கத்தினேன்
 கண் விழித்தாலும்
 நாக்கு உள்ந்து அண்ணத்தில்
 ஓட்டிக்கொண்டது
 இன்னும் இதயம் பதறியது
 இரவுக் குளிரிலும்
 வியர்த்துக் கொட்டியது
 கனவுதான்
 பயங்கரக் கனவு

பயங்கரக் கனவு

எம்.ஏ.நு.மாண்

பறந்துவிட எந்தன் உயிர்

பழுதான் யந்திரத்தைக்

கழுவங்கள் கபன் இடுங்கள்

காட்டுங்கள் என் சிரிப்பை

தொட்டிலிடை வைத்தெடுங்கள்

தோழமையாய் ஆட்டுங்கள்

வெட்டி வைத்த மணவளையன்

வைத்தெடுங்கள்

மீசான் கட்டைகளை நாட்டுங்கள்

கபுர் மண்ணைக் கூட்டுங்கள்

மண்மகளைக் கட்டிக் கலந்து

கனிந்து அயர்ந்து உறங்குகையில்

விட்டு விலகாத விதிபெறுவோம்

வியர்த்தும் போவோம்: காதல்

ஒட்டுறவால் சங்கமித்து நான்

அவளாகிப் போவேன்

யட்டந் தருவார்கள் எனக்கு

மண் என்று

ஒரு கட்டாந்தரையைக் காட்டி

அப்பொழுது அம்மண்ணை

வெட்டி எடுத்து விருந்திடுங்கள்

பயிர்களுக்கு

கண்ணடிமண் நெற்தாயின்

காலடியைச் சேர்ந்திடுமா?

சின்னி விரல் மண்ணினை ஓர்

சிறு குருக்கன் ஏற்றிடுமா?

என் உடம்பின் எல்லா

இழையங்களும் மனிதர்

உண்ணும் பயிர் செழிக்க

உதவிடுங்கள்! நன்றி சொல்வேன்

எந்த மனிதனுக்கு அந்த

உணவு என்று எனைக் கேட்டால்

நொந்து நவிவோரின்

நோவினைகள் மாயக்க எழும்

அந்த மனிதனுக்கே

அனுவேலும் உதவி செய்ய

எந்தன் உடல் மண்ணை

எருவாக ஆக்கிடுங்கள்!

காட்டுங்கள் என் சிரிப்பை

பாவஸர் பஸீஸ் காரியப்பர்

மீசான் கட்டை : புதைகுழி மேல் நடப்படும் அடையாளக் கட்டை.

கபன் : இறந்த உடலுக்கு அணிவிக்கும் ஆடை. கபுர் : புதைகுழி.

நன்றி:- ஆத்மாவின் அமைகள்

யாத்ரை

கடந்த சில மாதங்களுக்குள் இலக்கிய மனதுக்கு நிறைவு தரும் இரண்டு காரியங்கள் நடந்து முழங்கிருக்கின்றன.

வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் சீறந்த கவிஞர்களுள் ஒருவரான பாவலர் பலீஸ் காரியப்பர் அவர்களது கவிதைகளின் முதல் தொகுதி 'ஆத்மாவின் அலைகள்' என்ற மகுடத்தில் நாலுருப் பெற்று வெளியிட்டு வைக்கப்பட்டுள்ளது.

மறைந்த சீறந்த கவிஞர்களுள் ஒருவரான நீலாவணன் என்ற சின்னத்துறை அவர்களின் கவிதைத் தொகுதி 'இத்திகை' என்ற தலைப்பில் நாலாக்கப்பட்டு வெளிப்பட்டுள்ளது.

இரு நால்களை வெளியிட்டவர்களும் நமது நன்றிக்குரியவர்கள். இலங்கையின் தமிழ்க்கவிதை இலக்கியத்துக்கு வளம் சேர்ப்பதற்கு முன்னின்றார்கள் என்பதால் பாரட்டுக்குரியவர்களாகிறார்கள்.

கவிதை பற்றிய சர்ச்சையில் ஈடுபட்டுப் பொழுது கழித்துவரும் இளந் தலைமுறைக்கு இந்தக் கவிதை ஜாம்பவான்களின் கவிதைகள், கவிதை என்பது எப்பழியிருக்கும் என்பதற்கு எடுத்துக் காட்டாகத் திகழுத் தகுந்தவை. அழகான ஒரு சோடிக் கண்களில் பாவலரும் ஒ.. வண்டிக்காராவில் நீலாவணனும் இன்று வரை சகலர் மனதிலும் வாழ்ந்து வருகிறார்கள் என்பதே அதற்குச் சீறந்த சான்றுகளாகும்.

விளம்பரங்களும் சுழியோட்டமும் முன்னிலை பெறவேண்டும் என்ற பிரயத்தனமும் இல்லாமல் தங்களது கவிதைகளால் மாத்திரம் பேசப்படும் வல்லமை பெற்ற இந்த இரண்டு படைப்பாளிகளின் கவிதைகளை புதிய தலைமுறை ஒரு முறை இன்றிப் படிக்க வேண்டும்.

நம் முன்னோடிகளின் வல்லமையுடன் நமது திறமையை ஒரு முறை உரசிப் பார்த்து நமது வல்லமை எந்தளவில் இருக்கிறது என்பதை அதன் மூலம் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

ஃபெஸ் அஹ்மத் ஃபெஸ்

தமிழில்: பண்ணாமத்துக் கவிராயர்

நிராதர வற்ற நிலையி விருந்து
நிவாரணங் காண விடுகிறா ரில்லை
பாழ் நிலத்தைப் பாழ்நில மென்று
அழைப்ப தற்கும் விடுகிறா ரில்லை

இல்லாம் குறை யாடப் படுகு தென்று
அஞ்சுறார் — ஏனோ
அவில்வாசி யொருவர்
இல்லாத்தை யேற்க விடுகிறா ரில்லை

எரிதழலாய் உள்ளௌரும் தீயை
ஏதாரு வழியிலும் வெளிப்படுத்தித்
தீர்ப்பதற்கு விடுகிறா ரில்லை

இதயத்தைக் கந்தல் கந்தலாயக் கிழித்தேன்
மார்பைத் துண்டு துண்டமாய்த் துணரித்தேன்
வெறியடங்காமல் ஆடையைக் கிழிக்க
இவர்கள் என்ன விடுகிறா ரில்லை

(ஃபெஸ் காலமாகுமன் எழுதிய கடைசி வரிகளாயக்
கருதப்படும் கஸல்)

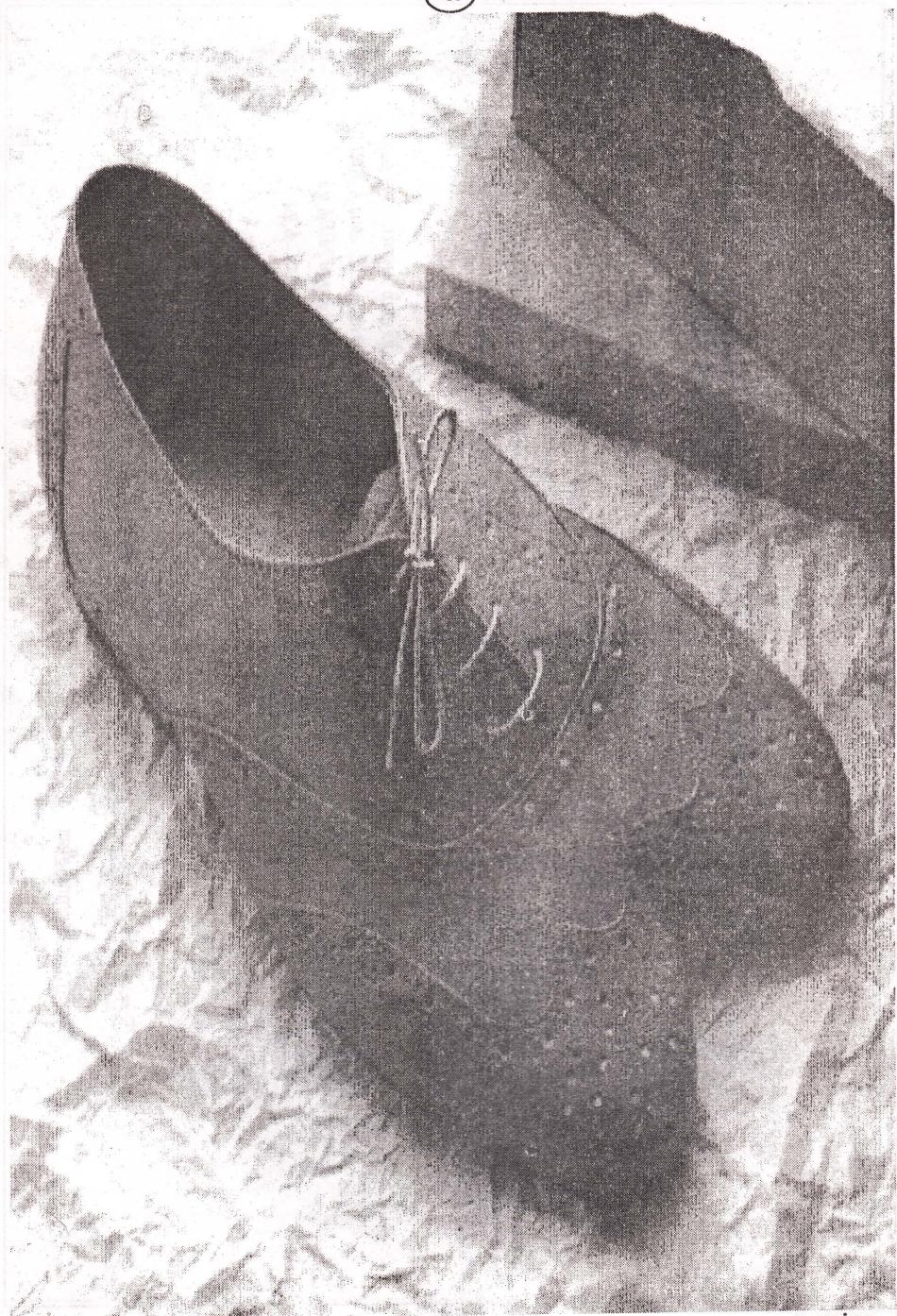
தெளிந்தெடுத்த வீட்டுக்குக் கல்லேறிந்து
சேர்ந்து வந்து நியாயம் கேட்கத்
துபயாக்கி நீட்டு.

இனங்காக்கக் கொரப்பட்டிருக்கிறாய்
முக்காட்டுப் போகும் பெண்ணைன்
(முந்தாலைன் இயுத்து
வலையாதிலின் நெற்றித் திருமீறு பழித்து
சிறுபாண்ணை இனத்தான் வணங்குமிடத்து
வேத நூல் கிழித்து
சிறுநீர் கழித்து
வீட்டு-ஹம் கடையிலும் பண்டமெரித்து
ஏனென்று கேட்டால் கட்டி அடித்து
இரத்தம் ஓட்டப் பார்த்துச் சிரித்து
சந்தேகத்தில் காட்டில் அடைத்து
தேசபக்கி காட்டுகிறாய் நீ

பக்தியுடுவார் மின்னை ஜோரப்பாவில் பழக்க
உன்னு பின்னை
கோவணந்துடன் திரிவது புரியாமல்!

உன் தேசபக்தவீயம் நீயும்

அங்கப் சிவாய்தீன

ஒற்றுமை

பயணி

நீ பற்பதை கொண்டு பல் விளக்குகிறாய்
நான் பல்பொடி கொண்டு விளக்குகிறேன்

நீ காரில் பயணிக்கிறாய்
நான் துவிச்சக்கர வண்டியில்

உனக்கு மனைவியும் மூன்று பிள்ளைகளும்
எனக்கு மனைவியும் நான்கு பிள்ளைகளும்

நீ மின் விகிறிக்குக் கீழ் காரியமாற்றுகிறாய்
நான் இயற்கைக் காற்றில்

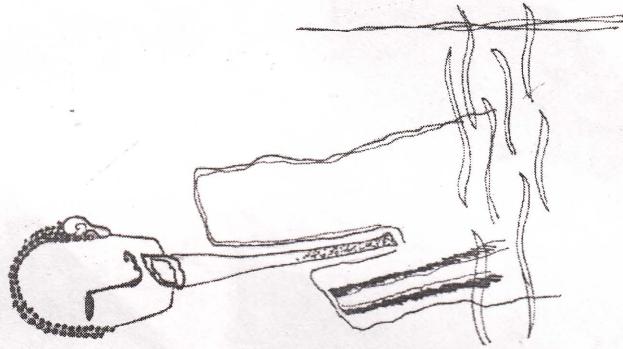
நீ வங்கியில் பெரிய அளவில் கடன் பெறுவாய்
நான் தெரிந்தவர்களிடம் சிறிய அளவில்

நீ கட்டிலில் உறங்குகிறாய்
நான் தளையில் உறங்குகிறேன்

உனது நடப்பில் ‘பந்தா’ இருக்கும்
எனது நடப்பில் பரிதாபம் இருக்கும்

வேறு வழியில்லை-
இறங்கித்தான் போகவேண்டியிருக்கிறது
இருவரும்
சோதனைச் சாவடியில்!

ஓர் ஆபிராக்க சோக கீதம்

எழு தூயரங்கள்தோடேய அவற்றை
வருத்துக்கோரம்
வெணனங்களால் ஆசிர்வதிக்கோராம்

காற்றை நூபகழுடுக்கிற
எம் இலைசின் சுலையினை காரணமே
அத்தான்!

நேரம் வரும்போதே
வெளிட ஏதிலை வருகிற
பல ரகசிய அபுதங்கள் இருக்கின்ன
நானும் கூட
செத்தவன் பராடியதைக் கேட்டிருக்கிறேன்

இவ்வாற்றவ நெல்லெண்ண் மும்
அதை மக இதியான கவனப்போடும்
தளர்த நம்பிக்கையோடும்
வாரும்படி அவர்கள் எனக்குச்
சுகங்கிறார்கள்

இருந்தும்
அதைத்தின் தும் புலப்படாத நக்குவகளில்
அங்குளின்குடியை ஆச்சரிய
பரவிக் கீட்கிறது.

- சமுத்தந்வகளின் பாடல்கள்
- நூம்பைப்புருக்கின்றன...
- ஆகாயம் நமது எதிரியல்ல...
- போய்ச் சேருமிடம் எம்
உற்ற தோழன்!

காலத்தின் கசப்பான களிக்கனைச்
சுனவப்பற்காக
கடவுள்ள உருவாக்கப்பட்ட
அற்புதங்கள் நான்கள்...
வினாவழிப்பறவார்களும் கூட
போக...

ஒரு நாளைப் புதுமாய் ஒன்றாய்
உலகத்தின் அதிசயங்களில் ஒன்றாய்
மாறும்
காப்பப்புத்துக்கிறாயும்

(நான்) சுத்தோஷத்திருக்கனகயின்
அனவையே பெறுமதி வாய்ந்ததாகவும்
மாறுகிற
சூ விடப்பக்கன் இருந்து
காண்சிருக்கின்றன
வற்றையின் உழுன்று ஏகாண்டே
பாடவும்

இன்தின வீட்யங்களைச் சுனவுகளில்
காணவும் முடியுமான
எமது நோவுகளின் (துயரங்களின்)
அதிசயங்களை

தீ பங்கத்திருக்கிறாயா?

காற்று இதமாக இருக்கையிலும்
கனி சுனவுயாக இருக்கையிலும்
னேரி இதமாகத் தீர்க்கையிலும்
நாம் அனவுகனைத் தூற்றுவதின்னை

உயிர்ப்பு

வாழை சிப்பு வருளன்

ஜேயோ

எங்கே தொலைந்து போனது

ஏன் உயிர்ப்பு

என்னை அடைகாத்த

உயிரின் தாய் எங்கே

என் மனதின் விம்பத்தில்

நான்

தலைகீழாய்க் கட்டித்

தொங்கவிடப் பட்டிருக்கிறேன்

மரணத்தின் இழையால்

தலைநகரத் தெருக்களில்

ஏதாவது ஒரு செக் பொயின்றில்

என்னைத் தேடிக் கொண்டேயிருக்கிறது

என் மரணம்

அதோ

இறந்து கிடக்கும் எனது சடலத்திலிருந்து

உயிர்த்தெழுகிறேன்

நான் உயிர்ப்புவைத் தேடி

அடையாளம் இல்லாத ஆவிகளையும்

கைது செய்ய

இங்கு சட்டமிருக்கிறதாமே

ஃப்ரீகூர் பிச்சாலோ

கண்ணுமேல நிக்காம கழன்டுபோயி முக்குக்கு
முன்னால வழுக்கிவாற முச்பாத்திக் கண்ணாம்;
ரெண்டுவயல் மீச்தாடி: ரஸ்தியாதித் தலமயிரு:
கண்டவாட்டம் சுத்திவர்ர கால்வரண்டு: கைரண்டு:
கழுத்தையே அறுக்கிறதாக கால்காஸ்னு வாயியான்னு:
சுளுக்காத கண்ணுஜோடி: சுத்தமான பொந்து முக்கு:
மைக்கேவு ஜெக்குஸன்னு மனுவிபோல ஆடுவானே.
ஐக்கியாக் கொட்டமால அவென்மாதிரிப் போட்டிருப்பான்:
சாவியான்னும் அடுத்தாபல சங்கலீ தொங்கிக்கிடும்!
காவிமட்டுங் கட்டட்டா கச்சிதமா சந்நியாசி!

ஃப்ரீயாவே திரியிறவன் ஃப்ரீதரு பிச்சாலோ.
சௌருன்னு சிரிக்காட்டிச் சள்ளுன்னு தொண்தொண்பான்.
றோட்லூரு துண்டையும் றோலாக உடமாட்டான்;
பாட்லூரு துண்டயாச்சும் பாடாம உடமாட்டான்.
சகலரையும் மொறவுக்கிச் சட்டசேப்ல வெச்சிருப்பான்.
பகலெல்லாம் ஊருக்ததிப் பரிகாசம் பண்ணீட்டு
ராத்திரியில் ஊடுவந்து ஸென்ஸெனாக் கோடிமுப்பான்.
பாத்தம்னா பண்டாரம்; பாக்கலென்னா பெருங்கலெஞ்சன்!

நாடகமும் நடிச்சக்குவான்: நையாண்டி பண்ணிக்குவான்:
மேடையும் கவிதேன்னு வெடவெடப்பான் வந்து நின்னு:
புளிமாங்கா, தேங்காய்லாம் புரியலேன்னு பொலம்பிக்குவான்!
முழியுருட்டி எழுதினத முக்கிலயே வாசிப்பான்.
புதுக்கவித, மரபுன்னு பூச்சாண்டி புடிக்கமாட்டான்:
எதுவருதோ அதெழுதி எல்லாரயுங் கலங்கடிப்பான்! 1
செலசமயம் என்னென்னமோ சீரியலா வாசிப்பான்:
செலசமயம் 'எப்புடியுஞ் சிரிங்கடா'ன்னு வாசிப்பான்!
நாமயாருஞ் சிரிக்காட்டி நறுக்குன்னு அவெஞ்சிரிப்பான்!
நாமபின்ன அதப்பாத்து நல்லாவே சரிச்கிடுவோம்!

ஆஸ் அஸ்மீத்

(நடைப்பாவிலிருந்து....)

சோமா வது

சின்கள் மூலம்: அரிசனாயா பாரஷ்கேந்தியா
தமிழில்: ஒப்பு தினாவீங்

திம்புளாகல குன்றின் விகாஸரக்கு
இருப்பதீயடாம் நான் தானத்திற்கு
குளத்து மீன் தேழுக் கொண்டு
சேராய் கீறையும் சுமாரத்துக் கொண்டு
என் முறை தவறாமல் கொண்டு சென்ற
கொடுக்கும் கோமாவதி நான்!

மாண்புமிட்டிப் பாலத்தின் கீழ்
‘ஷாப்பான்சி’யின் ‘கீள்ளிக்’ நாள்
கார்யாலை ஹோம்தாலை வைத்து
பிரபுக் கட்டிடங்களும் கட்டி வைத்து
வைமல் கணக்கில் ‘கைக்கீள்’ ஓட்டும்
நீலாகங்வில் எல்லை வாழ்
கோமாவதி நான்தான்!

மாலையில் சேலன் காக்கச் சென்ற
ராமச்சந்திரர் காலையாமர் போன காலை
தாயக்கு மகனைத் தேழுத்தர
பிள்ளைகள்து அப்பொனத் தேழுத்தர
வெலிக்கந்தை ‘கேம்ப்’ கேட்டுன் முன்
பாரத்திற்குத் தோமாவதி நான்!

பயிரைதம் பலாஞ்தரா வெட்டகையிலை
மோதி மோதி வழியுகள் காப்பைக்கிழேல
சேளாம் கொஞ்சம் கீஸர வகைக்

முவள்ளித் தன்டு ஏதேனும் நட-
கிழுபில் நீர் கொண்டு வர
துமாப்பக் கிளைற்றுக்கு நனை போடும்
அலேதே கோமாவதி நான்!

மாண்புகிளா லலாவுக்கு புலிகள் வந்த ராத்தீரியில்
காட்டிய ஆடைகளுடன் காட்டுதலை புதிநல்வர்க்கு
அளிச் சுனையே பொருள் பெற்றுத் தர
கொழுப்புக்கே நெடுமேதுத் பிச்சைக்காளி
கையில்லாரு சுதமில்லை கோமாவதி நான்!
சிலைந்த திருநூல் காட்டாங்களீல்
கிருநாற்று ஏழுது பேரினது கல்விக்கு
அதிபா மாத்திரம் நியமிக்கப்பட்ட ஒருரோயாரு பாடசாலையில்
நியமனமின்றிக் கற்பித்து வரும்
நேரளவு ஒ லைலை பாலான கோமாவதி நான்!

நிப்பா மடிகள்ரங்க் கூரியித்து வரும்
நேரளவு ஒ லைலை பாலான கோமாவதி நான்!
அங்பா மடிகள்ரங்க் கூரியித்து வரும்
அம்மா சீலாதி மதுராபெருமாக்குப் பிறக்க
ஆத்த மகள் கோமாவதி நான்!

அலாக்காது ஆச்சுறுத்தலுக்கும்
இவர்கள்து ஏந்தேகத்துக்கும்
எத்தினமும் ஆளான
எல்லைவாழ் கோமாவதி நான்!

பெண் டா

நான் யார்?

உன் தலையைனே
உன் மோகத்தின் தலை வாசல்
புச்சக்கும் சுவச்சாலை

வில்தாரப்படித்திய

உன் வாய்க்கை தொழும்
உதவும் கரமாய்
ஒரு உயிருள்ள ரோபோ
நலைவாளிறும் விழில்
எய்ல் நகைக்கும் என்னிடம்
எப்போதாவது நீ பேசுவாய்
(விருப்பப்படால்)

நான் யார்?

உன் கண்ணாடி

உன் சிரிபு என்னைல்
பிறப்பிக்க வேண்டுமே

அட., அதுகூட.

உனக்கு 'பூ' தருமே

'நீ' பெருங்தாகம் தனிக்கும்
என் யார்பகத்தின் மடியில்
திதயிமாண்று உறங்குகின்றதே

அறிவாயா?

ச்சீ போ

ஜென்மத்துக்கும் கோற்றவேண் 'நீ'

படம்: ஜாலியர் ஜர்மந்
(சுக்காந் அபிப்பி பெண் ஓவியர்)

ரு. ஜி.ஏ.ம். ஸதுக்கா

நான், அண்ணன், தம்பி, தங்கை,
நான்கு பேர்! நுறு பேதம்...!
ஓல்லியாய் வடிந்து கூனி
ஓடிந்தவில் ஆவான், அண்ணன்!
கல்லெனத் தீரண்டு, சின்னக்
களிற்றினை ஏய்ப்பான் தம்பி!
முல்லையே தங்கை! நானோ...
முருக்கையின் பிரதி! இந்த
பல்லுருப் பேதத்தோடு
பயந்தவர் ஒரு தாய் தந்தை!

நான், அண்ணன், தம்பி, தங்கை,
நான்கு பேர்! நுறு பேதம்...!

நிறத்தினில் அண்ணன் நெய்யை
நிகர்த்தவன்! தம்பி சாயல்
வறுத்தநாட் டாசி! என்றங்
வண்ணமோ கழுகுப் போர்வை!
உரித்தமாங் கனியாள் தங்கை!
ஒருமடிப் பாலில் இந்த
நிறத் தொகை எதனால்? எம்மை
நிறுத்தவர் ஒருதாய் தந்தை!

நான், அண்ணன், தம்பி, தங்கை
நான்கு பேர்! நுறு பேதம்...!

ஓவியப் புலவன் அண்ணன்:
ஓளி நிமில் கரைவான்! இந்தப்
பாவியோ அப்பனோடு
கழனியில் மாடு! தம்பி
சேவைகள், மற்போர், ஆட்டம்
திருவிழா பருகும்! எங்கள்
பூவையோ, கூண்டுக் கிள்ளை
பெற்றவர் ஒரு தாய் தந்தை!

நான், அண்ணன், தம்பி, தங்கை,
நான்கு பேர்! நுறு பேதம்...!

வீட்டுக்குள் ஒரு தாய் தந்தை
விழைச்சலின் ஊழல் கோடி!
நாட்டுக்குள்: மேடு, பாளம்
வெயில், மழை, கூத்தென்று
காட்டுக்கூப் பாடு போட்டே
கடவுளில் 'நோக்கு' நாட்டி
வேட்டுக்கள் தீர்ப்பான் தம்பி!
வெறும்பயல், விடுங்கள் பாவம்!

நன்றி: 'புரட்சிக்கமால் கவிதைகள்'

நோக்கு

புரட்சிக் குழாய்

கல்லூரன் கவீதை

என்ன பரிசு தரட்டும்
 ஒரு புத்தம் புது வாழ்வின் முன்றிலில்
 பயணிக்கத் தொடர்ந்கிய
 நின் கரங்களில்
 என்ன பரிசு தரட்டும்

மலிந்து கிடக்கும் வார்த்தைகளைப்
 பிடுங்கியெடுத்து
 நின் கழுத்துக்குச் சூடும் மாலையல்ல இ:து
 வெற்றுச் சொற்களின் சாம்ராஜ்யத்தில்
 இன்னும் வெட்கம் இன்றி நினைத்தவுடன்
 வேடமிட்டு வால் குழையும்
 அற்ப பிராணியின் வார்த்தைகள் அல்ல இ:து

இவை ஒரு நிலவின் அழகிய பாடல்
 இவை ஒரு நதியின் இனிய பாடல்
 இவை ஒரு வனாந்தரத்தில் மரத்தின் கீழ்
 இசைக்கப்படும் ஒரு புல்லாங்குழல்
 இன்னும் பண்டம் ஆக்கப்படாத
 மகத்தான் தோழுமையின் ஒரு சிறு பனித்துளி

நிலவைக் கொணரும் காதல் இரவுகளின்
 மடியில் பதுங்கியிருக்கின்றன
 கொடிய சடு கலன்கள்: கொய்யப்பட்ட
 குழந்தைகளின்
 தலைதலைகளாகத் தெரிகின்றன:
 சவாமி படத்தின் முன்
 அவர்கள் குடியிருக்கும் அழகிய மலர்கள்

எனினும் வாழ்வு பாடுகிறது இப் பேரண்டம் முழுவதும்
 வாழ்வு தொடர்கிறது:
 பாறையிடுக்கில் முளைத்திருக்கும் ஒரு புல்லின்
 இதழாக

இதோ எனது வாழ்த்துக்கள்
 இதயத்தின் ஒவ்வொரு மூலையில் இருந்தும்
 பிரவகிக்கின்றன இச் சொற்கள்
 வாழ்வு, வாழ்வின் மேல் வாழ்வாக
 வார்த்தகப்பட்டிருக்கும் இவ்வாழ்வின் அற்புதங்கள்
 யாவும் நினக்கேயாகுக

ஹரிஸ் க்ஷேரலிக்

(சமகால பாக்கிஸ்தானிய கவிஞர்)

தமிழில் : சி.சி.வசீசுகரம்

அகதி

மரங்களை விடவும் ஆழமான வேர்களை மனிதர் கொண்டிருந்த
நாட்டிலிருந்து வந்தவன் அவன்
குழந்தைகள் மண் விளையாடுவதைக் காணும் போது
அவனுடைய முகமென்னும்
தட்டையான வெள்ளை லினென் வேதனை விரிப்பில்
மகிழ்ச்சியின் ஒரேயொரு கறையாக
அவன் விழிகள் மீதாக ஒரு முறுவல் ஊர்ந்தது

அக்கறையற்றோருக்காக

பிற்படுத்தப்பட்ட சாதியினருக்கான மயானத்தில் நான் பிறந்தேன்
என்னைச் சூழவுள்ள
எச்சங்களின் நலன்கள் பற்றிய பொறுப்புணர்வுடன்
என் ஈமக் கிரியைகட்காக இறைவன் காத்திருக்கையில்
நான் என் மரணத்தை வாழ்கிறேன்

நான் கராச்சீயில் வாழ்ந்தவன்

சிறுவனாக இருந்தபோது
என் அன்னையிடம் எப்போதும் கேட்டது:
“நாம் ஏன் எண்களுக்குப் பேர்களும்
பேர்களுக்கு எண்களும் தர இயலாது?”
அவர் பதில் கூற இருபத்தெந்து ஆண்டுகள் எடுத்தன:
“மகனே, நாங்கள் தெருக்களுக்குப் பெயர் வைக்கிறோம்,
மனிதர்களை எண்ணுகிறோம்”
காலைப் பத்திரிகை சொன்னது:
“எம்.ஏ.ஜி.ஏ.ஏ. சாலையில் அடையாளம் தெரியாத மூவர்
சுட்டுக் கொல்லப்பட்டனர்”

மண்மூ பெய்தல்

- சீன்னாக்ஞட்டிப் புலவர் -

இலங்கொளி மருவிப் பலதிசை யினுமோய்த்
தெழிறிகழ் ககனத் தெழுமுகினீஸ்
கலைமக ஞருவத் துலவிவெள் வளைநற்
கயலுகள் தமரக் கடலிடை நீர்.

இந்தீர் சிலையிட் டண்டமு மெத்ரிவுற்
நெங்கணு மிருளிற் டடங்கவே
அந்தர் மிசையிற் செங்கதீர் கலைசற்
றம்புவி மறைவுற் நொடுங்கவே.

படநிரை யரவத் துடனுழை யுழுவைப்
பாழ்நிரை சிதறிப் பதறவே
மடமழை விகடக் கடகரி திரியச்
சலசல சலெனப் பொழியவே.

மருக்கோட் டுநிரை சரித்து முறைமுறை
மறித்து மிகுபணை முறித்துநீஸ்
தருக்கு களைவிரி வருக்கை யறுகனி
தரித்து விழவிழ மிதக்கவே.

தேங்கு புனலிடை வீங்கு மதகரி
சேர்ந்து பொலிவொடு தேம்பவே
தாங்கு முசுவட னெகின் முதலிய
சாய்ந்து பவன்மிசை தூங்கவே.

துங்கக் குறவர்க் டங்கிச் சிலையோடு
துண்புற் றிடையிடை தயங்கவே
செங்கட் புறவொடு கம்புட் பறவைக
டங்கிப் புனலிடை தியங்கவே.

கன்னலின் முத்துங் குடவளை முத்துங்
கமுகினில் முத்துங் கலந்துநீஸ்
செந்நெலின் முத்துங் கொணர்ந்து திசைத்திசை
செறிந்து மெய்ப்புவி நிறைந்ததே.

மாவிட்டபுரத்தைச் சேர்ந்த சின்னக்ஞட்டிப் புலவர் தெல்லிப்பழையிலே
செலவந்தராய் விளங்கிய கனகநாயக முதலியாரின் இல்லத்துப் புலவராய்
விளங்கியவர். அவர்மீது ஒரு பள்ளுப் பிரபந்தம் பாடி 1789ல் வெளியிட்டார்.
அதுவே 'தண்டிகைக் கனகராயன் பள்ளு' என அழைக்கப்படுகிறது.

பிலால் அவர்களுக்கு....

பிலாலே,
பாங்கு சொல்லும்!

அது
எம் காதுக்குள் ஊடுருவட்டும்
எம் உணர்வைத் தூண்டட்டும்
எமை விழிப்படையச் செய்யட்டும்
எம் எழுச்சிக்கு வழியமைக்கட்டும்

பிலாலே,
பாங்கு சொல்லும்

உம்
குரல் கேட்டு விழிக்கட்டும் சமூகம்
உரம் கொள்ளட்டும் எம் படை
ஒன்று சேரட்டும் பிரிந்தவர்கள்
வீறு கொள்ளட்டும் எம் இளைஞர்கள்

அந்நியனின் அழுங்குப் பிடியில்
அசிங்கப்படுகிறது அல் அக்லா
அடிச் சுவடே இல்லாது அழிக்கப்பட்டது
பாபர் மகுதி
வெறுமையடைற்று வீணாகின
வடபுலத்து வணக்கஸ்தலங்கள்

பிலாலே
பாங்கு சொல்லும்
இவற்றின் மீட்சிக்காய்!

(பிலால் :- தோழுகைக்கான அழைப்பான ‘அஸான் - பாங்கு’
சொன்ன முதல் நபித் தோழர்)

அகந்தி ஹரிப்பான்

முரண்பாடுகள்

ஸமமன் கவி

சதை மீதான வெறி
கொள்கை மீதான கோபம்
இனத்தின் மீதான குரோதம்
இத்யாதி முரண்பாடுகள்

எல்லாமே

கடந்ததுமான
வருவதுமான
யகத்தில் ஆற்றிய, ஆற்றும்
அழிவுகள்

யாவுமே

பெரும் ஆற்றல்களின்
ஆக்க சூத்திரங்கள்

தலைகுப்புறப் படுத்தப்பட்டு
கசாப்புக் கடையின்
இறைச்சித் துண்டுகளாய்
தொங்கிய விளைவுகளாய்...

இனி -

ஆக்கம் என்பது
மனித உயிர்களாய் மட்டும்தான்
அதுவும்
இந்த அழிவுகள்
அழிக்க
மனிதர்கள் தேவைப்படும்
நிரப்பந்தத்தினால்

நீலா ஒளிந்த ஓர் இரவு

இயற்கையின்

அனைத்து அங்கத்திலும்
கசிந்தொழுகின பீதி
இறைவா
அப்படியாரு இரவும்
விழியலும்
எங்கனுச்சு இனி வேண்டாம்

மனீத ஒலத்தில்

நிம்மதி தொலைத்த இரவும்
கோழி கூவாமலை
நாய் ஊளைகளால் விழந்த
விழியலும் வேண்டாம் .

அந்தச் சாவின் கோரத்தைக்
காணாப் பிழக்காமல்
நீலா ஒளிந்த நாள்
வரவே வேண்டாம்

இரவின் கறைகளைக்

கூட்டிறப் பெருக்க
ஸர்க்குத் தழயாய் வந்த சூரியன்
அந்தச் சாவின் கறைகளைக்
துடைத்துத் தோற்ற
அவல நாள்
இனீயென்றும்
வேண்டவே வேண்டாம்

ஆனால் வேண்டும் -

ரயிலே வராத
எங்கள் ரயில் நிலையத்தில்
பின்னிரவில்
பயணம் முடித்து
நடையாகவே வீட்டேகும்
சுதந்தீர இரவுகள் வேண்டும்

எஸ். நன்றி

- காலத்தின்
தனிப்ரைவக்
-களைத்த யழி போமா
- நாளென்றும்
நமக் கெண்றும்
-விதித்த முடவாமா
- நெற்றவர் யார்
பற்றவர் யார்
-நாளா பின் நீயா
- நமக்கிடையே
அகண்டமளதக்
-கிடத்தியவர் வேறா
- நெற்றவரையதன்
கெளந்தரயம்
-நெற்றாகக் கொன்று
- நாளையதன்
நளினமளத
-நத்துவதோ இன்று
- நெற்றும் இன்றும்
ஓன்றாயல்
-நாளை விழந்திடுமா
- நாளையதும்
விடுயாமல்
-வேளி முனைப்
-பற்ற முனைந்தோமா
- காலம்
பண்ணாயத்துக் கவரியார்

ஷனாடோவா

ஆர்.எம்.நீண்டாஸாந்

பருக்கிக் கொள்!

வெள்ளீப் பாத்திரம் நிறைய

தீராட்சை ரசம்

அவனது கீண்ணத்துடன் மேரது!

'ஷனாடோவா' என்று கூறு

மறந்தும்

அல் அக்ஸா என்று கூறாதே!

வெள்ளீக் கூந்தல் அழகியின்

இடையைச் சுற்றிக் கொள்

வெள்ளை மாளிகையின்

பளிங்குத் தரையில்

பாதம் பதித்து ஆடு!

இடையிலிருந்த கைத்துப்பாக்கியைக்

கழற்றி வை

இம்கைப் படுத்தும்

இனியைதற்க அது?

உன் நாட்டைப் பீடுக்கியவனிடம்

ஒரு கிராமத்தை யாசி

உன் கஜானாவைக்

கொள்ளையடித்தவனிடமே

பிச்சைப் பாத்திரத்தை நீட்டு

ஒரு 'சென்ற்' விட்டெற்றவான்

'கிளிஸ்' 'டன்' என்ற ஓசையுடன் விழும்

எடுத்துக் கண்களில் ஒற்றிக்கொள்

அதற்கும் பத்திரம் எழுதிக்

கைச்சுக்கத்திட்டுக் கை குலுக்கு

அயுதங்களை ஒன்றும் விடாமல்

ஐ.நா. விடம் கொடுத்து விடு

'கேம்டேவீட்' மேஜையின் கீழ்

குந்தியிருந்து அழும்

சமுதாயப் பூ ணையை உடைத்து விடு

உன் நண்பர்கள் சிரிக்கட்டும்!

உன் பேரராளிக்களையும்

விலைக் சொல்லிவிடு

இனி-

ருமக்கு எதிரிகளே இல்லை

நண்பர்களைத் தவிர

இனி-

ருமக்கு நண்பர்களே இல்லை

எதிரிகளைத் தவிர!

13-09-1993ல் அமெரிக்கத் தலைமையில் செய்து கொள்ளப்பட்ட வரலாற்றுப் புகழ்மிக்கதாகக் கருதப்பட்ட இஸ்ரேல் - பஸ்லதீன் ஓப்பந்தம் குறித்து 'கல்முனை புகவம்', ஹ்ராணியோ அச்சில்

'வாழிங்நடன் கணவ் என்ற ஒரு சிறு பிரசுரத்தை வெளியிட்டிருந்தது. எம்.எச்.எம்.ஏம்ஸ்,

ஆர்.எம்.நீண்டாத், வாழூச்சேனை அம், எ.இக்பால், பாலமுனை பாருக், எஸ்.எம்.ஏம்.நாபீக்,

என்.ஆத்மா, எம்.எம்.எம்.நக்பீ, காத்தான்குடி ஞானி ஆகிய 9 கவிஞர்களின் கவிதைகள்

இவ்வொப்பந்தம் குறித்து இப்பிரசுரத்தில் உரக்கப் பேசின. 'ஷனாடோவா' என்ற முகமன்

வார்த்தையுடன்தான் ஓப்பந்தக்காரர்கள் கைக்குலுக்கிக் கொண்டனர். நன்றி: 'வாழிங்நடன் கனவ'

நாகரிகத்தீன் மரணம்

த. ஜெயசீலன்

எழுச்சி கொண்ட கனவை எரிப்பதும்
எழுதுகின்ற விரலை முறிப்பதும்
பிழை இது என்ற நாக்கை அறுப்பதும்
பிணைக்கு நின்றோரின் வாழ்வை நெரிப்பதும்
அழுத கண்களைக் கூடப் பறிப்பதும்
அடங்கிடாதோரைக் காசால் நசிப்பதும்
நிழலைப் பேர்த்து நெருப்பை வளர்ப்பதும்
நீதியானது.... நிம்மதி போனது....

எவரும் தர்மம் உரைக்கத் துணிகையில்
இடறி... வீழ்த்த முறுகும்கை யாரின்கை?
அவதிப்பட்டவர் விழவினைத் தேடையில்
அவரின் கண்களைக் குத்தும்கை யாரின்கை?
புலிக்கு உன்மையைச் சொன்ன குரல்வளை
புங்கி... மாலையாய்ப் போட்டகை யாரின் கை?
கவிமலர்களின் கற்பை அழித்தபின்
கவின் வரைந்தன் என்றாடும் கை யாரின் கை?

பொய்களுக் கிளிப் பூசைகள் போடுவீர்
போலிகட் கெலாம் காவடி தூக்குக
மை யெழுத்துகள் காய்ந்திடு முன்னமே
மெய் எழுதிய மெய்த்தலை கொய்யுக
பைத்தியங் களாய் நீதியைக் கேட்டவர்
பரினமிக்கப் போர்ப் பறை மழுக்கியே
செய்வும் சாதனை என்னும் மகாண்களே
சீவன் போனவின் மண்ணினை ஆளங்கள்

தூர்

நா-முந்துங்குமார்

வேப்பம் பூ மிதக்கும்
ளங்கள் வீட்டுக் கிணற்றில்
தூர் வாரும் உற்சவம்
வருடத்திற்கொரு முறை
விசேஷமாய் நடக்கும்

ஆழ்நீருக்குள்
அப்பா முங்க முங்க
அதிசயங்கள் மேலே வரும்
கொட்டாங்குச்சி, கோலி,
கரண்டி,
கட்டையோடு உள்விழுந்த
துருப்பிடித்த ராட்டினம்,
வெலைக்காரி திருடியதாய்
சந்தேகப்பட்ட வெள்ளி டம்ளார்,
சேற்றிற்குள் கிளரி
எடுப்போம் நிறையவே

சேற்டா... சேற்டாவென
அம்மா அதட்டுவாள்
என்றாலும்
சந்தோஷம் கலைக்க
யாருக்கு மனம் வரும்?
பகை வென்ற வீரனாய்
தலைநீர் சொட்டச் சொட்ட
அப்பா மேல் வருவார்

இன்றுவரை அம்மா
கதவுகளின் பின்னிருந்துதான்
அப்பாவோடு பேசுகிறாள்
கடைசிவரை அப்பாவும்
மறந்தே போனார்
மனசுக்குள் தூரெடுக்க

நன்றி: பட்டாம்பூச்சி விற்பவன்

சோபனம்

மக்காநகரிலே வள்ளவிறகுல்

முகம்மது நன்னபி பிறந்ததற்காய்
ஹக்கனுரைத்த விசகளத்தைக் கேட்டுக்
கருதியே கூறினார் சோபனமே

வானத்தமரரும் ஹாறிருல்ளனு - மின்னும்
வல்ல சுவர்க்கத்து ரம்பையரும்
நாணமிகைத்திடு மங்கையாராசியா
மரியழுங் கூறினார் சோபனமே

எட்டு சுவர்க்கழுந் தான்திறந்து - மதி
விருக்குங் கல்குகளைக் கூட்டி
மட்டுப்படுத்தியே வைத்திருக்கும் - அந்த
ரிஞாவானுங் கூறினார் சோபனமே

வானும் நிலவுமலை கடலு - மின்னும்
வல்லோனரு சொடுகுறுச் கலம்
மீனும் பொழுது மினும்பலதும் - நின்று
விள்ளவே கூறினார் சோபனமே

கானகப் பட்சியும் காடை கவுதாரி
காட்டுமுபானதம் வேட்டை முயல்
மானுமரையு மறு படைப்பும் - நன்றாய்
வாழ்த்தியே கூறினார் சோபனமே

எத்திசையுள்ளவர் கேள்விப்பட்டு - அங்கே
ஏகியலங்கரித்தோடி வந்து
சித்தரார்ப் பகுதியிலுள்ளவருங் கூடி
சேரவெ கூறினார் சோபனமே

மயிலுங் குயிலுமாடப்புறா - இன்னும்
வல்லூறுமாந்தையும் கோழி சேவல்
பதியில் நிவிபிறந் தாரெனவே - நின்று
பாங்காகக் கூறினார் சோபனமே

செய்யிது அப்துஸ்ஸமது ஆலிம் ஸாஹிப் அவர்களால் பாடப்பட்டு, மட்டக்களப்பு புனித
செபஸ்தியன் அச்சகத்தில் அச்சிட்டு 1953ம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட 'அருமை
நபியவதார அமிரத ரஞ்சிதம்' என்ற பிரசரத்திலிருந்து...

அப்பாயானால்

நிலைத்திக்கும் மன்
மாணவில்
தாரகை மொட்டுக்கள்
ஒன்றின்டு புக்கும்
அப்போது நினைப்பேன்
நீ

நிலாவாகவன்றி
சாரகையாக
இருக்க வேண்டுமென

ஏயாற்றி

நான் புவாகேன்
எனினும் நீ
வண்ணத்துப் புச்சியாகவல்ல
வண்டானாய்

பூஜ.ஃ.ஸ். வத்சமா பாஜுயத்து
தப்பிலை: நிப்பு ஆளா அந்

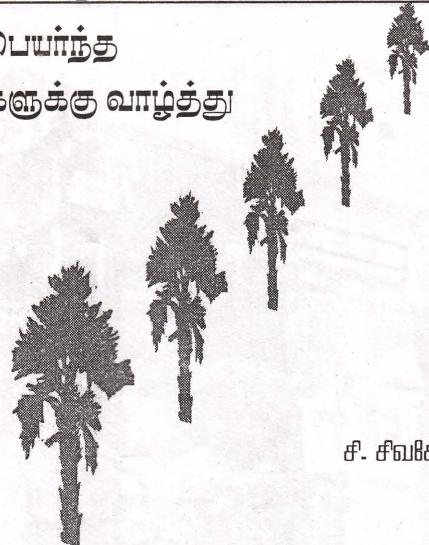
அறுவெண்—

நானைய மனதினை நீறாக
கனவுகள் சேஷித்தபடி
கழிம் இன்றைய நாட்கள்
நேவன் கார்ட், ரூப் பாய்கள்
க்ருகேக் கட்டுக்கூச்சுகளைவே
தீவார்த்தும் பேரார்ட்டம்
ஏகார்த்தும் வெய்யனிஸ்
மாறிமிகுக்கும் முகங்கள்
ஆபிக்கானவுப் பேளவு

நட்சத்தியம் பு த்தி
இருவகுளங்வாக
தேசம் பற்றிய கனவுகளுடன்
உன் சுத்திர்த்திக்கள்
நீ நேற்று வினத்தினவைகளை
இன்று அழவைட செய்கிறோம்
அகதி முகங்களின்!

மாஞ்சளார் பிள்ளாம். பிச்சார்

புலம் பெய்ந்த பணக்ஞக்கு வாழ்த்து

சி. சிவசிகரம்

உரிமைகள் கேட்டபோது உறுமினார், மிரட்டிப் பார்த்தார்
ஊர்வலம் சென்றபோது உறுக்கினார், உடைக்கக் வந்தார்
இயக்கமாய் இளைஞர் கூடி எதிர்த்திட முனைந்தபோது
பயங்கரவாதம் என்று படைகளை அனுப்பிவைத்தார்
போரெனிற் போரே என்றார் போரினிற் தொடர்ந்து நின்றார்
ஊரினில் இருந்த பேரை உலகிலாம் அஸையச் செய்தார்
அடிமைபோல் அண்டை நாட்டில் வெள்ளையர் வாழும் மண்ணில்
கொடுமைசேர் அகதி வாழ்வு கொழும்பிலும் வாய்த்ததன்றோ
தமிழ்லே கருமாற்றத் தமிழராய் வாழ இன்னும்
தமிழ்ரேல் தெருவிற் செல்ல தங்கிடத் தொழில்கள் செய்யத்
தடைகளே மிகுந்ததாலே தமிழரும் தமது மண்ணிற்
படைகளும் போரும் நீங்கிப் போய்க்குடி யேறும் நாளும்
வருகுமோ என்று ஏங்கி வாடுதல் கண்ட தாலே
அரசினர் கருணைகொண்டு அரியதோர் வழியும் செய்தார்
உரிமைகள் தம்மை ஈய ஒருவழி அறியாரேனும்
அரசினர் தமிழர்க்காக இரங்கியே அவர்கட்காக்
பண்சில புலம்பெயர்த்து வரிசையில் நட்டுவைத்து
மனதினில் கவலை போக்கும் மார்க்கமும் கண்டாரன்றோ
கடற்கரை மருங்காய் நல்ல காலிமுகம் எனும்பேர்
உடையதோர் திடலின் ஓரம் பணைகளைப் பார்க்குந் தோறும்
ஊரிலே உள்ளோம் என்ற உணர்விலே தமிழர் ஆழந்து
போரினை மறந்து தங்கள் மனக்குறை யாவும் நீங்கித்
தலைநகர் தன்னைச் சொந்த ஊரெனக் கொண்டு மேலும்
பொலிவுடன் கொழும்பு மேலும் ஸொட்டி களில் இனிது வாழ்வர்!

காற்று

மாணவ விராதயன்

நான் காற்று

ஆழக்கடலீன் சுழி முனைத்து
குறைக் காற்றாய் நீண்டெழும்பி
வேணை அறிந்து களம் புகுந்து
வக்கிரங்கள் துடைத்தெறியும்
ஊழிக் காற்று!

தென்றலாய் நடப்பேன்,
படிக்கப் படிக்க விரியும் கவியாய்
புல்லங்குழலாய், குயிளின் குரவாய்
ஒடிந்த மனங்களின் ஒத்தடம் போடும்
உணர்வுத் தடங்களின் உயிருடிப் போகும்
ஏழுக் காற்று!

மூர்க்கமாய் நுழைவேன்
போலிக் கரங்களால் பொய் வீசிறி
மானுட வேர்களைப் பொசுக்கீ
கோலக் காற்றினில் கொடியேற்றும்
காலச் சிகரக் கணவுகள் சினதகும்
சமுல் காற்று!

தடைக் கோடுகள்

என் சுதந்திரத்தைத் தாழ்ப்பாழிடாது
உன் படுக்கையறை வரை வந்து
ஸச்சுக்குழல் நுழைந்து
முனையின் கணுக்களில் கேள்விகள்
செருகும் உயிக் காற்று!

கவினைகளைக் கீழ்த்துப் போடு
ஞைகளைக் கட்டு வெட்டியும் போடு
கைது செய் சிறையில்ட்டு வதை
கொய்த் தலையைக் கச்கிப்
போட்டாலும் ஓயாத காற்று!

ஒரு நாள்

உன் இருக்கைகள் சமூக்கும்
ஆள் அணி அம்பு சேனைகள் கழுரும்
பூ சுசு வேசம் கலைய
நாடகம் முடியும்
காற்று கருத்தழுந்து விடாது
எல்லைகளைக் கடந்து நடக்கும்!

காலநிலை மாயுவதால்

கால்கள் ஏன்றம் மாறிவிடும்
மாறிவாச் கால்களெல்லைம்
மாண்புவி கூர்ந் குவிஞும்!

காலநிலை அரங்கு வாழ்க்கைக்
காலம் கணமாய் மாறிவிடும்
மாறிவிடும் காலமகுள்
மாற்றாகிதார் மாண்புவோர்!

ஒன்னு வலை மதுள்
இந்த நிலை எங்குமில்லை
மாறி மாறி வாழ்ந்துவிடி
மாற்றந்து வாழ்வ தடும்!

கேள்பல் இந்த வாழ்க்கையிலும்
அறுவூயு அந்த வாழ்க்கை
தாம் வளரும் பூரி மக்கள்
தலைக்கையில்லைக் கூட்டு நிற்கும்!

வாழுமிடம் சூழல் மக்கள்
யான்களையே ஒட்டி சீடுப்பும்
போதுமல்லா கிடம் அவர்ச்
யைத்தலையே தீட்டு நிற்கும்!

2000 ஏப்ரலில் ஒரு நாள் பெந்தோட்டைக்
கடற்கரை ஓரம் கடலைப் பார்த்துப்
புவசப்பட்டுநூத் வேலை ஒரு சிங்கள
நன்பூட்டன் ஒரு ஜிரூபியின் வருஷைத்
கண்டிடேன். என்னைக் கண்டதூம் அந்த
நன்பூட்டப்படுமிருக்கு என்னை அரிமுகம்
சேய்தார். அந்த அரிமுகத்திற்குக் கரணம்
சிலுமினும் பந்தினையில் பாலம் பகுதியில்
தெக்கம் பீவர்தன், என்னைப் பற்றி
எ டீபி பிருந்த வைத் இந்த நன் பா
படத்திருந்துமதுன். அறிமுகமான கலிங்கர்
பிளையுவன் திற்காலைச் சுவினான்.

சீல தீண்கள் நாம் தொடர்ந்து
சந்தித்தோம். எனது 'புதுமை' கலைத்
தொகுதியை அவருக்குக் கொடுக்க அவர்
கற்றுவதை எனும் அறநூல் லொனிய
கலைத்தந் தொகுதியை எண்களித்தார்.
அதில் ஒந்து சீல கலைத்தகளை எனக்கு
வளர்க்காரர். அவற்றில் சீல என்னால்
மொழியேயக்கப் பட்டன. அவற்றில்
இரண்டாவது கலைத் திது.

இடம் தரும் படம்

பீரினாஸ் பீராஸ்
தமிழில்: ஏ.ஞிக்பால்

கவிஞர் தனி

கவிஞர் காசீ ஆணந்தன்

சிற்பிக்கு மூப்பினிலே உளிசறுக்கும்! சீரோவியன் கைலூவியம் குழம்பும்
 நற்பரதப் பெண்ணுக்கு மூப்பதின்மேல் நல்லுடலின் எழில்குன்றும்! இசைக்கலைஞர்
 பற்கழன்ற பின்பாடில் பாட்டுச்சாகும்! பழங்கிழவன் குழலிசைப்பின் மூச்சமுட்டும்!
 கற்பனையில் தேனள்ளும் கவிஞருனுக்கோ காடுசெலும் நாள்வரைக்கும் கவிதைபொங்கும்!

தென்றலைக் கற்சிலையாய் எவன்வடிப்பான்? தேன்சுவையை ஓவியத்தில் யார்படைப்பான்
 ‘இன்றமிழே வாழ்க’ என யாழ் இசைப்போன் எவவண்ணம் தந்திகளில் எடுத்துரைப்பான்?
 ஒன்றிரண்டு சொல்லின்றிக் குருதிநீரின் ஓட்டத்தை எக்குத்தன் எடுத்துரைப்பான்?
 நின்றிந்தப் புவியின்மேல் இத்தனையும் நிகழ்த்திநிற்பான்! கவிஞர் தனித்து நிற்பான்!

புவிமெச்சும் சிற்பிக்கோ உளிகல்வேண்டும்! புனைஷுவியன் கைக்கோ திரைமை வேண்டும்!
 சிவன்தாண்ட வத்துக்கோ புலித்தோல் வேண்டும்! சீரிசை ஞஞாக்கோ கைத்தாளம்வேண்டும்!
 குவிபுகழ் குமலிசை வாணனுக்கோ குழல்வேண்டும்! நடிகனுக்கோ மேடைவேண்டும்!
 இவனுக்கோ இணையில்லாக் கவிஞருனுக்கோ இருக்கின்ற வாய்போதும்! பிறங்கவேண்டும்?

நேர்நின்று சிந்திக்கும் நிலத்துமக்காள்! நில்லுங்கள்! கவிஞரின் நிறை சொல்லுங்கள்!
 சீமிக்கார் பண்ணிசை ஆளர்க்கூத்தர் சிற்பியர் ஓவியர் செல்வரெல்லாம்
 பேர்பெற்றார் ஆனாலும் கவிஞருனைப்போல் பேராற்றல்பெற்றாரா? பதில்சொல்லுங்கள்!
 ஆரையா கவிஞரை வெல்லக்கூடும்?
 ஆர் இங்கே ‘நான்’ என்று துள்ளக்கூடும்?

நன்றி: கூடா

வடக்குக்கு ஒரு கழிதம்

துர்ஸனீஸயசூரை

அருகிலிருந்து பெருமுச்சும்
கண்ணீரும் வெளிப்படுத்தும்-
மெல்லத் தலையை வருடும்
பாக்கியம் எனக்குக் கிட்டாத நாள்
காற்றே நீயாவது சென்று அவரிடம்
நேசத்துடன் பேசு!

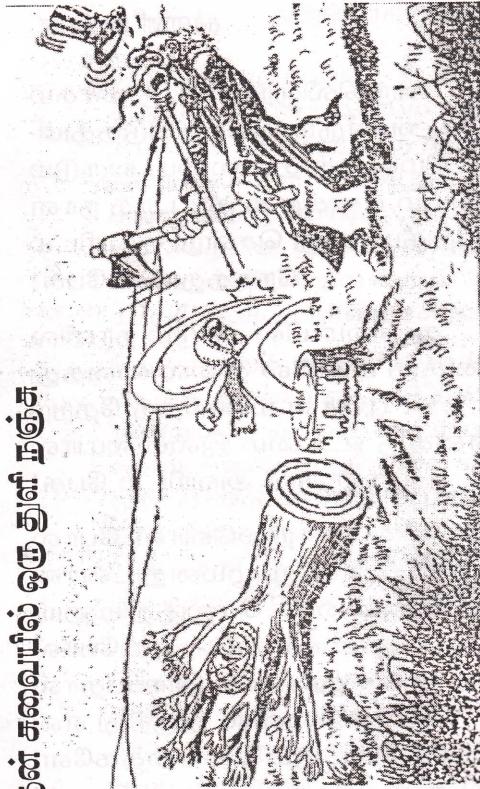
தனிமையில் வாடும் நாளில்
துணைக்கு மடியில் தலை வைத்து
பூவான மனதைத் தேந்ற
எனக்கு உரிமை இல்லையால்
பூங்குருவி அவரிடம் பேசு!

நிலவொனி போல்
என் முழுமனதுடனான
அன்பைச் செலுத்திடினும்
நாம் வானம் - பூமிபோல்
தூரமாக இருப்பதால்
தொலைவில் இருந்து என்
சோகம் கேட்கும் தேவதைகளே,
அவரது கண்ணீரைத் துடையுங்கள்!

தனிமையிலான வாழ்வுப் பாதையில்
என்னால் குதூகலிக்க இயலாது
தாரகைக் குமரிகளே
மென் இதழ்களை முத்தமிடுங்கள்
பாசமிகு இதயம் மட்டும் துணையிருக்கட்டும்
மறுபிறவி எடுக்கும் வரை-
எனக்கே உரித்தாகும் வரை-
இயற்கைத் தாயே
எனக்குக் கிட்டாத நிலாவைக் காப்பாற்று!

(தமிழில்: இப்னு அஸுமத)

தேன் கணவையில் ஒரு துளி நஞ்சு

ஆசிபலையாதீகள் வீடு தேவுப்போகுமால்,
கவிதைவரிகளை மேற்கொள் காட்டுப்
பேசுமளவு பிரபலமான ஒரு யுத்தக்
கவிஞர் ஏப்ளி பிரஸ்டான் : 'கசப்பான
உண்ணையின் சுருக்கம்' என்று அவர்
கருதுகிற 'தேன் சுலையில் ஒரு துளி
நஞ்சு' என்ற தலைப்பிலான பிக்
அன் ஸமயக் கவினது. தந்தால்
இளையேலி - பலன்தீப் போர்ட். தத்தன்
பிரதிபிழவூகாக விளங்குகிறது.

உக்கரைல் வசிக்கும் - பலாய் நின்
பூமிக் கு வர என் ஜும் ஒரு
இகைன்குத்தகு எழுப்பட்டுவர ஒரு
காத்தமாக இக்கவிலைத் தலையந்திருக்கிறது.
அக் கரைகள் பச் சைச் கில் கை வை
நன்படைப்பும் புதைக்கப்பட்டிருக்கும்
உண்ணையின் ஆக்கிரமையும் எத்தகையது
நன்படையும் எத்தாலும் எப்படிருக்கப்
போக்கிறது. என்பதையும் தெளிவாகச்
சொல்கிறது கவினதை.

நன்றி: 'மிளார்களை' மாரச் 2001 இதழ்
தமிழில்: ஜெலீல்

ஏ... இளையாக் நீ அமைத்தியாக இரு
ஏங்கேதான் நீ போக்கின்றாய்
செழிப்பான, வளமான நாட்டை நோக்கியா?
என் இந்த பொன்னம் இளையை
எனக்குப் பதிலானி - இல்லை
என் கேள்வி உண்ணைக் குப்புகிறதா?
பராவாயில்லை

இதன்பிறகும் நான் மெளனியலை
இல்லைக், செழிப்பையும் வளாத்தையும்
ஏன் தேஷப்பலைகிறார்கள் மக்கள்?

மனிதனின் வாழ்நாக் காக்கவும்
தன தும் தனது குழந்தைகள் தும்
வயிற்றுப் பசிலைய் போக்கத்தானே இலையிரண்டும்
ஆனாய் அமன் இலையிரண்டுக்காக
தன தும் குழந்தைகளின் தும்
இன்னுயினைப் போக்கிறார்களே
இந்நிலையில் இலாந்திப் பெற முயல்வன்

ஓரு புட்டாள்
சாதாரன் யானிதார்கள் கூட
இந்தத்தான் கூறுவார்கள்

உள்ளெயில் உணக்கு இங்கு வர முடியும்

இங்குள்ளேர்க் குள்ளன்

வா வா என்று வா வேற்பார்கள்

விமான ஏவினிடழ்களில் கூட

உள்க்காக அழுத்த தேவைகள்கள்

நீ ஒரு வீங்குள் - என்

புதுதொழியின் பூக்கு வந்துவிட்டாய்வு

அழுகு தேவைகள்து முத்தத்தால்

நீ மனங் குளிர்வாய்

அதற்கப் பின்னாள் பெரும் நாடகத்தையும்

நீலே கண்டு கொள்ளவாய்

நீபும் அந்த நாடக நடக்கர்களுள் ஒருவன்.

பாட்டனாரின் பூமில் வழிக்கத்தாலோ வந்துள்ளாய்

2000 வருடங்களின் பிறகு

உள்து தேச்தத்துக் கு வந்துள்ளாய்

பிந்துமாய வழு வந்துள்ளாய்

நீபும் குறுந்தத்தக்கஞம் தேங்புருக்கி

இன்பாய் வாழுத்தாலேன் வந்துள்ளாய்

அங்க்கோ உண்ணை விமாட்டாகள்.

நீம்தியாய் அனுவேதித்து வாழுதற்கு

உணக்குச் சொல்வையாட்டார்கள் உண் ஸமையை

கொல்லவையாட்டார்கள் கச்ப்பான உண் ஸமையை

“இங்குள்ள வளங்கள், செல்லம் தமது செத்து”

என்று கூறும் ஒரு கூட்டுறவள்து

என்பதைக் கூறுமாட்டார்கள்

அங்கே ஒரு சில அற்பக்கள்

அவோறு இருக்கிறார்கள்

செவனிந்தியனா ஆக்கியிபது போல

இவர்களையும் ஆக்களாம்

என்று மட்டும் கூறுவார்கள்

‘ஏன் எது இறுக்கமான நெருக்கப்பான்

தோழிடமிருந்து பஷ்பினை வெறுத் கூடாது’

அவர்களும் அதே வழிகளைக் கைப்பார்க் கூடாது’

என்றெல்லாம் கூறுவார்கள்

நாங்கள் முன்னேறியிலார்கள்

அது உண்ணையதான்

ஆளால் புதியில்லாத போராட்டம் அது

அதில் எல்லாம் ஆகுமானதாகும்

‘உங்கு விழுவினைத்துச் செய்யலாம்’ என்பதை

ஏங்களிடிருந்து கடன் பெற்றோலே

இதைச் செய்கிறார்கள்

இல்லாக், வினாவில் உண்ணையைக் காண்பாய்

உனது வாழ்நில் விட்ட தவணை ஏற்றுக்கொள்ளவாய்

குழந்தகளுக்கு மோசம் செய்து விட்டோம்

என உணர்வாய்

இவர்கள் கூறுது போல ‘அந்த அற்பக்கள்’

செவனிந்தியர் போல் அப்பவிகளால்ல

இவர்கள்தான் இந்தக் கலைகளை இட்டுக்கட்டி

உன் யளைத் தாற்யோ

சத்தியமாக இவர்கள் உண்ணை கூற மாட்டார்கள்

அந்த அற்பகள் உலகப் பொருத்தனா

உருயாற்றும் வழிமையுடையோர்

வாழ்ந்தை வளாப்புத்தும் போசுவன்களைக் கூட

மாற்றுவார்கள், உயினரப் பறிக்கும் நஞ்சாக அதைச் சுலைக்கும் நீ சலான்மறற சுவலணகிலிடுவாய்

இள்ளூராக், இவ்வொலுவு நான் உபதீசித்தும்
 நீ வழங்கும் முடிவெடுத்திருந்தால்
 நீ 'திடு' வில் வாய்வது சிரமியின் யூ கருதினால்
 நீங்காட் நோம் சிற்சித்துப் பார்
 நீ இங்கு வாலானா உறையிலிருந்து
 வெளியீடு எடுப்பதற்காய் வருகின்றாய்
 என்பதை உணர்ந்து கொள்
 இள்ளூராக்,
 இந்த நூட்டல் மரணம் விவைத்துப்பட்டுள்ளது
 அதன் பாலக்கள், மலைக்கள், குன்றுகள்,
 சுபத்துரைகள், குடல் யாவறிலும் மரணம் உலவுகிறது
 அதன் காற்றிலும் கூட...
 இள்ளூராக், முன்னோர் கூறியது போல
 'தன் குடும்பக்களை உண்ணும் பூமி' இது.
 இள்ளூராக்,
 நான் பனைய எடுக்கிலுள்ளனவற்றை நம்பாதனன்
 தயது நவி முஹாம்பான்
 இந்தப் பூமில் காலாட் வைக்கக்கூடியோம்
 என்று கூறிய முதலைதயக்களை மதிக்கிறேன்
 அவர்கள் அன்று செய்தது சரியே
 'வினாய்' பாலைவளைத்தில் அனைந்து தீரிவதும்
 கார்யந்த மரங்களிடையே வாழுவதும்
 நீ இங்கு இவொரு இசெத்து முடிவதை விட மேல்
 இள்ளூராக்,
 உன்னு வாள், கட்டளைப் பினந்த

மூலாவின் கோலைப் போலவை
 எங்களின் யாரும் மன்னன் !துழுத் தைப் போல்
 இருக்க மாட்டான்
 அவர்கள் சொல்பவை
 உன்னை மதியெங்காதிருக்கச் செய்யட்டும்
 போராட்டம் இன்னும் முடிவதை யலிவ்வை
 வெற்றிகள் பற்றிய அவர்கள் து
 பேசுக்கக்கள் அணைத்தும் ஏராற்று வார்த்தைகள் –
 எனது விருப்பத்திற்கு – பலன்தோக்களை –
 அந்த அறுப்பக்களை
 கட்டுப்பட வைக்காத வெற்றி என்ன வெற்றி
 அவர்களை து ஆளின் வட்சனங்களின் மீதான
 நமிக்கக்
 அவர்களுக்குத்தான் வெற்றி என்ற
 இவைநாக்கு பீதினான நமிக்ககை
 என்பதற்கிறிருந்து
 அவர்களைத் தூர்யாக்காத வெற்றி
 என்ன வெற்றி
 இள்ளூராக்,
 நான் பனைய எடுக்கிலுள்ளனவற்றை நம்பாதனன்
 தயது நவி முஹாம்பான்
 இந்தப் பூமில் காலாட் வைக்கமாட்டோம்
 என்று கூறிய முதலைதயக்களை மதிக்கிறேன்
 அவர்கள் அன்று செய்தது சரியே
 'வினாய்' பாலைவளைத்தில் அனைந்து தீரிவதும்
 கார்யந்த மரங்களிடையே வாழுவதும்
 நீ இங்கு இவொரு இசெத்து முடிவதை விட மேல்
 விட இருக்குத் திரும்பிச் சென்று
 நிம்மதியாய் உறங்கு

வேர் சமந்த பாரம்

யாசீன் சாலீஹ்

ஓங்கி வளர்ந்து
விரிந்த படர்ந்து
விழுதெறிந்து
நிழல் பரப்பி
சோலை மரம்
நிகர்த்து நின்ற
பாலை மரம் அது

பூத்தகு
காய்க்கு முன்னே
பொல்லெறியும்
கல்லெறியும்
எற்ற இழுக்கதற்கு

நிழல் கடும் வெயிலாய்
நிந்தனைச் சரமாரிச்
சிதைவுகள்
உள் மரத்தில்

ஆண்டவன் விதிப் புயலின்
ஆங்கார தாண்டவத்தில்
ஆணிவேர் அறுந்த
அவல அதிரவு

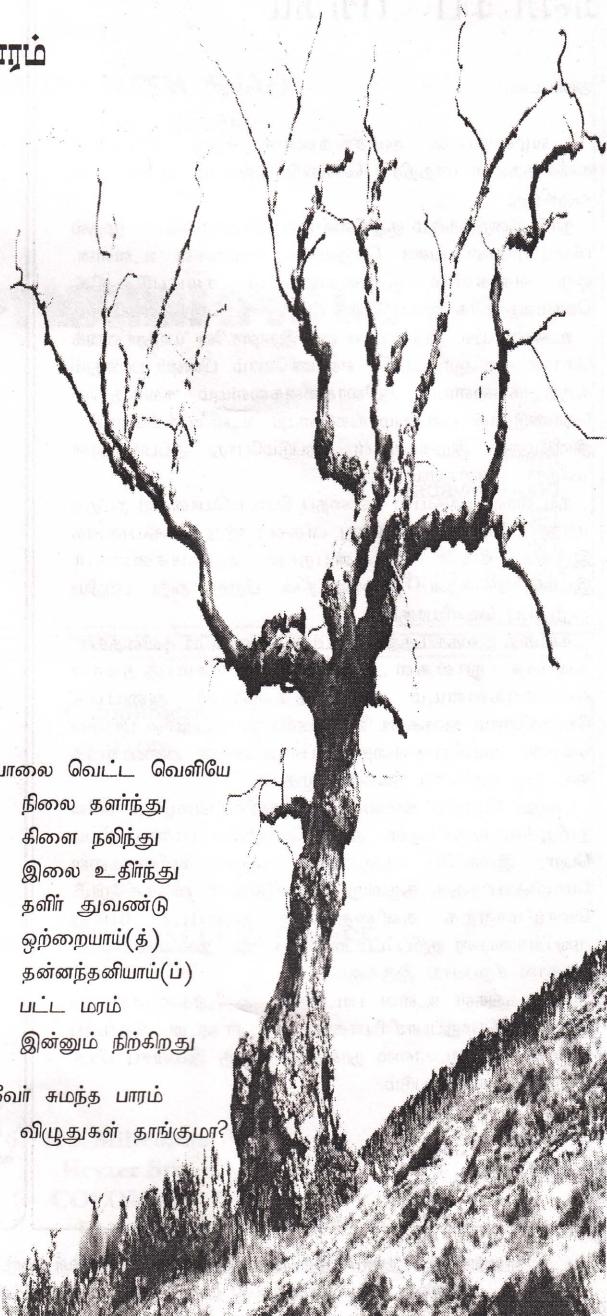
நிழல் குளித்த
நிலம் எல்லாம்
வெய்மில் இறைக்கும்
வேக்காடு

மரம் நலியும் நிலையினிலும்
சாறு உறிஞ்சும்
ஓட்டுன்னிகள்
மரத்தில் இன்னும்

பாலை வெட்ட வெளியே

நிலை தளர்ந்து
கிளை நலிந்து
இலை உதிர்ந்து
தளிர் துவண்டு
ஓற்றையாய்(த)
தன்னந்தனியாய்(ப்)
பட்ட மரம்

இன்னும் நிற்கிறது
வேர் சமந்த பாரம்
விழுதுகள் தாங்குமா?

குடைசிப் பக்கம்

அன்புடன்.

வழமையான அம் சங்களைச் சற்று நிறுத்திக் கவிதைகளை மாத்திரங் கொண்டு இவ்விதம் உங்களிடம் வருகிறது.

நாடு இன்றிருக்கும் குழந்தையில் விசயதானங்கள் முதல் விளம்பரங்கள் வரை பெறுவதில் சிரமங்கள் உள்ளன. ஒரு வகையில் நிலைமையைச் சமப் படுத் திக் கொள்வதற்காக இப்படியொரு ஏற்பாட்டை மேற்கொண்டோம்.

உண்மையில் இப்படியான ஒரு இதழாகவே 'யாத்ரா'வைக் கொண்டுவர ஆரம்பத்தில் எண்ணினோம். பின்னர் பலரதும் கருத்துக்களையும் ஆலோசனைகளையும் கவனத்தில் கொண்டுதான் பல அமசங்களையும் உள்ளடக்கினோம். இன்மேலும் இறுக்கங்கள் ஏற்படும்போது இப்படித்தான் 'யாத்ரா' வெளிவரும்.

நாடளாவிய ரீதியில் கவிதைப் போட்டியோன்றை நடத்த 'யாத்ரா' தீர்மானித்திருக்கிறது. பரிசுகள் சற்று வித்தியாசமாக இருக்க வேண்டும் என்பதால் ஆலோசனைகள் இடம்பெறுகின்றன. தீர்மானத்தின் பிறகு அது பற்றிய அறிவிப்பு வெளியாகும்.

கவிதை இலக்கியத்தில் ஈடுபாடு கொண்டோர் கவிதைகள். கவிதை நூல் கள், கவிஞர் கள் சம் பந் தமான கட்டுரைகளையும் குறிப்புக் களையும் அனுப்பக் கோருகிறோம். நமக்கிடையே வெளிவரும் நுட்பமான பார்வைகளை கொண்ட அழகிய கவிதைகள் பல உள்ளன. அவைபற்றிய கூட ஒரு குறிப்பை நீங்கள் எழுதலாம்.

அறுபு மொழிக் கவிதைகள் ஆங்கில மொழியூடாகவே தமிழகு வருகின்றன. அறுபு மொழியில் பாண்டித்தியம் பெற்ற இலக்கிய நெஞ்சங்கள் அறுபுக் கவிதைகளை மொழிபெயர்த்துத் தருமாறு வேண்டுகோள் விடுகிறோம். மொழி மாற்றக் கவிதைகளை அனுப்பும் போது முடியுமானவரை குறிப்பிட்ட கவிஞர் பற்றிய தகவல்களையும் தந்தால் சிறப்பாக இருக்கும்.

நூலகங்கள் உள்ள பாடசாலை அதிபர்கள் அல்லது நூலகப் பொறுப்பாசிரியர்கள் 'யாத்ரா'வுடன் தொடர்பு கொண்டால் பாடசாலை நூலகங்களுக்கு இலவசப் பிரதி அனுப்பி வைக்கப்படும்.

அன்புடன்.

- ஆசிரியர்

நண்பர் இலக்கியக் குழு
வாழூச்சேனை

ஆசிரியர்

அவ்ரஸ் சிஹாப்தீன்

துணையாசிரியர்கள்

வாழூச்சேனை அமர்
ஏ.ஐ.எம்.ஸுதக்கா

கூட்

தொடர்புகள்

YAATHRA

37, DHANKANATT ROAD
MABOLA, WATTALA
SRI LANKA

PHONE: 01 - 933566

FAK: 01 - 677857

ஆண்டுச் சந்தா 100.00.

காக்கக்ட்டனை அனுப்பவோர்

M.S.M.Ajwadh Ali என்ற

பெயருக்கு Wattala தபாற்கந்தோரில்
மாற்றக் கூடியதாக அனுப்ப முடியும்.
காசோலையாபின் ஆசிரியர் பெயருக்கு
அனுப்பி வைக்கலாம்.

வாழூச்சேனை நண்பர் இலக்கியக் குழுவுக்காக, கிளினியர் றோட், கொழும்பு-8, அஷ்டபாப்
பிரின்டர்ஸில் அச்சிடப்பட்டு ஹாதா றோட், வாழூச்சேனையில் வசிக்கும்
ஏ.ஐ.எம்.ஸுதக்காவினால் வெளியிடப்பட்டது.

Best Compliments

From

M.THASLEEM SHAFI
(Managing Director)

HAPPY MARINE (Pvt) Ltd

Res:

64/1, China Fort Road,
BERUWALA
SRI LANKA
Ph: 034-76312

Farm:

Madavan Road,
MUNDEL
SRI LANKA
Ph: 077-367320

Compliments

From

INAMUL HASSAN ENTERPRISE

**61/116, Millenium Plaza
Keyzer Street,
COLOMBO - 11
Ph; 472165**

With the Best Compliments From

OCEANIC COMMERCIAL CO

Importers of Stationery, Fancy Goods, Glass Ware
Exporters of Shark Fins, Conch Shells, Sea Foods

GLOBAL GEMS

Exporters of all kind of Gems

GLOBAL TEX

Whole Sale & Retail Dealers in Textiles

**84, Second Cross Street
3rd Floor
Pettah,
COLOMBO - 11
SRI LANKA**

Tel: 440933, 438156

325763, 343677

Fax: 94 - 1 - 336133

E Mail: glocomm @ dynaweb.lk